

РЕШЕНИЕ

№ 2594

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 14.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7433** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Д. и А. Х., като пълномощници на И. В. А. от Г. К, *срещу* изричен ОТКАЗ да му бъде издадена книжка за военноинвалид и да бъде вписан в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите, обективиран в ПИСМО рег. № 13-00-1121/ 30.08.2010г. на директора на Дирекция „У. на Ч. Р.” К. Министерството на отбраната.

В жалбата не са изложени конкретни доводи за недействителност на оспорвания административен акт. Жалбоподателят претендира, че за него са налице условията и предпоставките да му бъде признато качеството военноинвалид по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (ЗВВ) и да бъде вписан в Централния регистър. Моли съда да отмени процесния изричен отказ и да уважи искането му. Не претендира за разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „У. на Ч. Р.” К. Министерството на отбраната, оспорва жалбата. В писмено становище от 02.11.2010г. и чрез процесуалните си представители – юрк. Я и юрк. К, излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по Заявление на жалбоподателя рег. №

13-00-1121/ 01.07.2010г. (лист 4) да бъде вписан в Централния регистър на военнoinвалидите и военнопострадалите и да му бъде издадена книжка за военнoinвалид.

Заявлението е разгледано от постоянна Комисия за разглеждане на заявления, подадени на основание чл.12, ал.1 ЗВВ, назначена със Заповед на министъра на отбраната № Р-206/ 15.06.2010г. (л.17,18). Комисията приема, че на жалбоподателя А. не следва да бъде издавана книжка за военнoinвалид, тъй като липсва причинна връзка между условията на труд и заболяването му. За работата на Комисията е съставен Протокол № КП-51-2/ 23.08.2010г. (л.19).

С процесното Писмо рег. № 13-00-1121/ 30.08.2010г. директорът на Дирекция „У. на Ч. Р.“ е постановил изричен отказ за вписване на жалбоподателя в Централния регистър на военнoinвалидите и военнопострадалите.

За изясняване на делото от фактическа страна по делото са приети и не са оспорени писмени доказателства:

Епикриза от I Неврологична клиника на Специализирана болница за активно лечение на неврологични проблеми (СБАЛНП) „Св. Н“ (л.6); Епикриза от Клиника по неврохирургия (л.7); Епикриза от Неврологично отделение, Окръжна болница – К (л.8); Епикриза от Хирургическо отделение, Окръжна болница – К (л.9); Копие от военно-отчетна книжка (л.10,11); Експертно решение (ЕР) № 0346 от заседание 018/ 06.02.2007г. на Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК) за общи заболявания – Г.К (л.12); Разпореждане № * на Районно У. „Социално осигуряване”- Г.К, за отпускане на пенсия (л.13); Доклад за консултация (л.14); ЕР № 0368 от заседание 025/ 12.02.2009г. на ТЕЛК за общи заболявания – Г.К (л.52), които ще бъдат съответно обсъдени при формиране на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който непосредствено засяга законни интереси на жалбоподателя, и който подлежи на съдебен контрол съгласно изричната разпоредба на чл.6, ал.7 от Наредбата за реда за установяване качеството на военнoinвалид или на военнопострадал и за създаването, воденето и съдържанието на Централния регистър на военнoinвалидите и военнопострадалите (Наредбата).

Съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства К. който момент актът е бил редовно съобщен на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Процесният отказ, обективиран в Писмо рег.№ 13-00-1121/ 30.08.2010г. е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл.6, ал.1 от Наредбата. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед № Р-206/ 15.06.2010г., видно от която (т.IV) министърът на отбраната изрично е упълномощил директора на Дирекция „У. на Ч. Р.“ да постановява откази да бъдат издадени книжки за военнoinвалиди или военнопострадали, по реда и при условията

на чл.6 от Наредбата.

Съдът приема, че при постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.5 и чл.6 от Наредбата, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Отказът е надлежно мотивиран и е постановен в съответствие с действащите материалноправни норми и с целта на закона:

Съгласно легалното определение дадено в чл.3, ал.1 ЗВВ военноинвалиди са българските граждани с трайно намалена работоспо-собност в резултат на заболяване или злополука при или по повод на изпълнение на военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния и постоянния резерв, и освидетелствани по законо-установения ред. С разпоредбата на чл.12 ЗВВ е установено, че качеството на военноинвалид се установява от Министерството на отбраната след подаване на заявление и представяне на необходимите документи, като на лицето се издава книжка за военноинвалид и се вписва в регистъра.

Редът и условията за установяване качеството на военноинвалид или военнопострадал са регламентирани в Наредба за реда за установяване качеството на военноинвалид или на военнопострадал и за създаването, воденето и съдържанието на Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите, приета с Постановление на Министерския съвет (ПМС) № 5/ 17.01.2007г.

Съгласно чл.5 от Наредбата за установяване качеството военноинвалид заинтересуваното лице подава заявление до министъра на отбраната К. което прилага копие от експертно решение на ТЕЛК или на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК) с призната степен на трайно намалена работоспособност *и за причинна връзка* между условията на труд и заболяването или увреждането за кадровите военнослужещи или военна инвалидност по смисъла на чл.85, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), или копие от разпореждане на Националния осигурителен институт, удостоверяващо правото за получаване на лична пенсия за военна инвалидност.

От събраните по делото доказателства: ЕР на ТЕЛК за общи заболявания – Г.К № 0346/ 06.02.2007г., ЕР на ТЕЛК за общи заболявания – Г.К № 0368/ 12.02.2009г. и Разпореждане за отпускане на пенсия № * не се установява трайно намалената работоспо-собност на жалбоподателя да е настъпила в резултат на заболяване или злополука *при или по повод на изпълнение на военна служба*, каквото е императивното изискване на закона – чл.3, ал.1 ЗВВ. Съгласно цитираните експертни решения на ТЕЛК трайно намалената работоспособност на жалбоподателя е настъпила в резултат на общо заболяване, без да е налице причинна връзка военна инвалидност, установена по реда и при условията на Глава четвърта (чл.68 - чл.70) от отменената Наредба за медицинската експертиза на работоспособността (НМЕР) или респективно Глава четвърта (чл.73) от действащата Наредба за експертизата на работоспособността (НЕР). Съгласно приложимите норми на чл.56, т.5 НМЕР, респективно чл.61, ал.1, т.5 НЕР, експертизата на трайно намалената работоспособност включва определяне на причинната връзка между увреждането и настъпилата неработоспособност по повод на трудова злополука, професионална болест, военна инвалидност, гражданска инвалидност.

От представеното от жалбоподателя Разпореждане № * на РУСО – Г.К също е видно, че на последния е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 КСО, а не пенсия за военна инвалидност при условията на чл.85, ал.1 КСО.

От изложеното следва, че по отношение на жалбоподателя А. не е била налице изискуемата от закона предпоставка трайно намалената работоспособност да е настъпила в резултат на заболяване или злополука при или по повод на изпълнение на военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния и постоянния резерв, и освидетелствани по законо-установения ред. Предвид на това законосъобразен е постановеният отказ да бъде вписан в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите и да му бъде издадена книжка, удостоверяваща качеството военноинвалид.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. А. от Г. К *срещу* изричен ОТКАЗ на директора на Дирекция „У. на Ч. Р.” К. Министерството на отбраната, обективиран в ПИСМО рег.№ 13-00-1121/ 30.08.2010г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

АДМИНИСТРАТИВЕН

Б П